

Dokedy bude premiér mlčať o prijímaní imigrantov?

7DEC 2017

Málokto na Slovensku asi vie, že vlni na jar predložila Európska komisia návrh smernice určujúcej kritériá a mechanizmy povinné pre členské štáty EÚ v otázke prijímania migrantov (tzv. Dublin IV). Spomeňme teda aspoň niektoré z týchto bruselských návrhov, ktoré sa v konečnom dôsledku budú týkať aj nás.

Navrhuje sa napríklad „opravný relokačný mechanizmus“, ktorý sa bude operatívne aplikovať v prípade, ak niektorá z krajín EÚ bude mať problémy s „neprimerane vysokým“ počtom žiadostí o azyl. Ak niektorá z členských krajín poskytne azyl žiadateľom v množstve prevyšujúcom 150 percent tzv. referenčného množstva, budú ďalší migranti z tejto krajiny automaticky a povinne presídľovaní do iných krajín EÚ. Tajuplné „referenčné množstvo“ sa bude určovať pomocou vzorca, v ktorom 50 % váhu bude mať počet obyvateľov a 50 % celkový HDP krajiny. Každý členský štát bude mať možnosť „dočasne“ sa nepodieľať na relokačnom mechanizme. V takom prípade však bude musieť zaplatiť za každého neprijatého migranta štátu, ktorý ho prijal, 250 tisíc eur.

V návrhu sa určuje trojročné prechodné obdobie, počas ktorého sa budú prednostne zaťažovať tie členské štáty, ktoré sa doteraz prijímaniu migrantov vyhýbali. Je v ňom takisto zakotvená povinnosť štátov EÚ prijať na svoje územie aj ostatných členov rodín prijatých migrantov. V tejto súvislosti mi napadá otázka

o tom, aké právo sa v takomto prípade bude aplikovať. Či tradičné kresťanské (európske) nepripúšťajúce viacženstvo, alebo islamské, ktoré počet potenciálnych rodinných príslušníkov (manžielok, detí, svokier, svokrov a pod.) značne zvyšuje.

O vybavovanie žiadostí o azyl sa má postarať nový byrokratický, ako inak, nikým nevolený aparát, sústredený v tzv. Agentúre EÚ pre azyl. Aby sa urobilo zadosť požiadavkám na transparentnosť a objektívnosť rozhodovania tejto inštitúcie, bude agentúra povinná raz ročne „informovať Európsku komisiu“.

Je neuveriteľné, že naša vláda doteraz necítila potrebu podrobne informovať obyvateľov Slovenska o spomenutých zámeroch EK. Považujem totiž za celkom prirodzené, že o tom, kto bude žiť v SR, majú právo rozhodovať predovšetkým občania tejto krajiny a nie anonymní euroúradníci. A o pokusoch Bruselu zbaviť nás tohto práva by nás naši predstavitelia mali bezodkladne a dopodrobna informovať.

Ivan Zuzula